

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1071/2009

(2009. gada 21. oktobris),

ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 71. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumu ⁽²⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Lai pilnībā izveidotu autopārvadājumu iekšējo tirgu ar godīgiem konkurences noteikumiem, būtu vienveidīgi jāpieņem kopīgi noteikumi attiecībā uz atļauju veikt kravu vai pasažieru autopārvadātāja profesionālo darbību ("autopārvadātāja profesionālā darbība"). Ar šiem kopīgajiem noteikumiem sekmētu autopārvadātāja profesionālo kvalifikāciju, tirgus racionalizāciju, uzlabotu sniegto pakalpojumu kvalitāti pārvadātāju, klientu un tautsaimniecības vispārīgās interesēs, kā arī uzlabotu ceļu satiksmes drošību. Turklāt ar šiem noteikumiem veicinās to, ka pārvadātāji faktiski izmantos tiesības veikt uzņēmējdarbību.
- (2) Ar Padomes Direktīvu 96/26/EK (1996. gada 29. aprīlis) par atļaušanu kravu autopārvadātājiem un pasažieru autopārvadātājiem veikt profesionālo darbību un par diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu savstarpēju atzīšanu, lai veicinātu šo pārvadātāju tiesības veikt uzņēmējdarbību iekšzemes un starptautisko autopārvadājumu nozarē ⁽⁴⁾, nosaka obligātos nosacījumus attiecībā uz autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanu un šim

nolūkam nepieciešamo dokumentu savstarpēju atzīšanu. Taču pieredze, kā arī veiktā ietekmes novērtējuma un dažādu pētījumu dati liecina, ka dalībvalstīs minēto direktīvu piemēro ļoti atšķirīgi. Šādas atšķirības rada vairākas negatīvas sekas, jo īpaši konkurences traucējumus un to, ka tirgus nav pietiekami pārrēdzams un pārbaužu līmenis nav vienāds, kā arī pastāv risks, ka uzņēmumi ar zemu profesionālās kvalifikācijas līmeni var pavisai un mazāk vērīgi piemērot satiksmes drošības un sociālās labklājības noteikumus, kā rezultātā var tikt nodarīts kaitējums šīs nozares tēlam.

- (3) Šādas sekas ir negatīvas arī tādēļ, ka tās var traucēt iekšējā autopārvadājumu tirgus normālu darbību, jo starptautisko kravas pārvadājumu un dažu kabotāžas darbību tirgus ir atvērts visiem Kopienas uzņēmumiem. Vienīgais nosacījums, kas ir jāizpilda šiem uzņēmumiem, ir Kopienas atļaujas saņemšana, kuru izsniedz, ja uzņēmums atbilst nosacījumiem autopārvadātāja profesionālās darbības uzsākšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1072/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum ⁽⁵⁾ un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum ⁽⁶⁾.
- (4) Tādēļ būtu jāmodernizē pašreizējie noteikumi par autopārvadātāja profesionālās darbības atļaušanu, lai nodrošinātu to vienotāku un efektīvāku piemērošanu. Ņemot vērā to, ka šo noteikumu ievērošana ir pamata nosacījums, lai piekļūtu Kopienas tirgum, un to, ka šajā jomā piemērojami juridiskie instrumenti ir regulas, visatbilstīgākais juridiskais instruments, lai regulētu autopārvadātāja profesionālās darbības atļaušanu, ir regula.
- (5) Dalībvalstīm būtu jāatļauj pielāgot nosacījumus, kas jāievēro, lai veiktu autopārvadātāja profesionālo darbību EK Līguma 299. panta 2. punktā minētajos tālākos reģionos, jo šiem reģioniem ir īpašas pazīmes un ierobežojumi. Tomēr uzņēmumus, kuri veic uzņēmējdarbību šajos reģionos un kuri izpilda tikai šos pielāgotos nosacījumus, lai veiktu autopārvadātāja profesionālo darbību, nevajadzētu

⁽¹⁾ OV C 151, 17.6.2008., 16. lpp.⁽²⁾ OV C 14, 19.1.2008., 1. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. maija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts), Padomes 2009. gada 9. janvāra Kopējā nostāja (OV C 62 E, 17.3.2009., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta), un Padomes 2009. gada 24. septembra Lēmums.⁽⁴⁾ OV L 124, 23.5.1996., 1. lpp.⁽⁵⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 72. lpp.⁽⁶⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 88. lpp.

- uzskatīt partādiem, kas ir ieguvuši Kopienas atļauju. Ar pielāgotajiem nosacījumiem, lai veiktu autopāravadātāja profesionālo darbību, nevajadzētu apgrūtināt uzņēmumus, kuriem atļautu veikt autopāravadātāja profesionālo darbību un kuri izpilda visus šajā regulā paredzētos vispārīgos nosacījumus, lai veiktu pārvadājumus tālākos reģionos.
- (6) Lai nodrošinātu godīgu konkurenci, kopīgi noteikumi autopāravadātāja profesionālās darbības veikšanai būtu jāpieņem pēc iespējas plaši, attiecinot uz visiem uzņēmumiem. Tomēr šīs regulas darbības jomā nebūtu jāiekļauj uzņēmumi, kas veic tikai tādus pārvadājumus, kuru ietekme uz pārvadājumu tirgu ir ļoti neliela.
- (7) Tās dalībvalsts pienākums, kurā veic uzņēmējdarbību, būtu jāpārliecina, ka uzņēmums nepārtraukti atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, lai šo dalībvalstu kompetentās iestādes vajadzības gadījumā varētu apturēt vai anulēt atļaujas, kas ļauj šim uzņēmumam darboties tirgū. Lai izpildītu autopāravadātāja profesionālās darbības atļaušanas nosacījumus un tos pienācīgi pārraudzītu, ir nepieciešams, ka uzņēmums faktiski un stabili veic uzņēmējdarbību.
- (8) Kompetentajām iestādēm būtu jāsaņem precīza informācija par fiziskajām personām, kas atbilst labas reputācijas un profesionālās kompetences prasībām. Šīm personām ("pārvadājumu vadītājiem") būtu jādzīvo kādā no dalībvalstīm un faktiski un nepārtraukti jāvada autopāravadājumu uzņēmuma pārvadājumu operācijas. Tādēļ būtu jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem persona uzskatāma par tādu, kas uzņēmumā faktiski un nepārtraukti vada pārvadājumu operācijas.
- (9) Pārvadājumu vadītāju labas reputācijas nosacījums ir tas, ka pārvadājumu vadītāji nav notiesāti par smagiem noziedzīgiem nodarījumiem vai tiem nav piemērota sankcija, jo īpaši par smagiem Kopienas noteikumu pārkāpumiem autopāravadājumu jomā. Ja pārvadājumu vadītāju vai autotransporta uzņēmumu vienā vai vairākās dalībvalstīs notiesā vai soda par vissmagākajiem Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem, tad tam būtu jāzaudē labā reputācija, tiklīdz kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka pirms galīgā lēmuma pieņemšanas ir notikusi pilnībā pabeigta un dokumentēta izmeklēšanas procedūra, ar ko piešķirtas būtiskas procesuālas tiesības un ir ievērotas atbilstīgās apelācijas tiesības.
- (10) Autopāravadājumu uzņēmuma finansiālajam stāvoklim jābūt tādā, lai nodrošinātu pareizu darbības uzsākšanu un labu uzņēmuma pārvaldīšanu. Bankas garantija vai profesionālās darbības apdrošināšana uzņēmumiem varētu būt vienkārša un no izmaksu viedokļa izdevīga metode uzņēmuma finanšu stāvokļa pierādīšanai.
- (11) Augsts profesionālās kvalifikācijas līmenis varētu palielināt autopāravadājumu nozares sociāli ekonomisko efektivitāti. Tādēļ pretendentiem uz pārvadājumu vadītāja amatu vajadzētu būt kvalitatīvām profesionālām zināšanām. Lai panāktu lielāku saskaņotību eksāmenu nosacījumos, kā arī lai veicinātu augstāku mācību kvalitāti, būtu jāparedz, ka dalībvalstis saskaņā ar pašu noteiktiem kritērijiem varētu pilnvarot eksaminācijas un apmācību centrus. Pārvadājumu vadītājiem būtu jāapgūst nepieciešamās zināšanas, lai vadītu gan iekšzemes, gan starptautisko pārvadājumu operācijas. Saraksts ar mācību priekšmetiem, kuros ir jābūt zināšanām, lai saņemtu profesionālās kompetences sertifikātu, kā arī eksāmenu organizēšanas kārtība var mainīties līdz ar tehnikas attīstību, tādēļ būtu jāparedz iespēja tos atjaunināt. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējām atbrīvot no eksāmenu kārtotošanas personas, kas var apliecināt konkrētu ilgstošu pieredzi pārvadājumu darbību vadīšanā.
- (12) Lai nodrošinātu godīgu konkurenci un panāktu autopāravadājumu atbilstību noteikumiem, nepieciešama dalībvalstu uzraudzības un pārraudzības līmeņa saskaņošana. Valstu iestādēm, kuru pienākums ir uzraudzīt uzņēmumus un to atļauju derīgumu, šajā ziņā ir izšķirīga nozīme, tādēļ būtu jānodrošina, ka tās vajadzības gadījumā pieņem atbilstīgus pasākumus, jo īpaši visnopietnākajos gadījumos apturot vai anulējot atļaujas vai atzīstot par nepiemērotiem atkārtoti pārvadājumu vadītājus. Pirms tam pienācīgi jāapsver šā pasākuma atbilstība proporcionalitātes principam. Turklāt pirms šādu sankciju piemērošanas uzņēmumu vajadzētu brīdināt un noteikt pienācīgu laikposmu stāvokļa uzlabošanai.
- (13) Labāk organizēta administratīvā sadarbība starp dalībvalstīm darītu efektīvāku to uzņēmumu uzraudzību, kuri darbojas vairākās dalībvalstīs, un samazinātu administratīvās izmaksas nākotnē. Uzņēmumu elektroniskie reģistri, kas ir savstarpēji savienoti Eiropas līmenī, ievērojot noteikumus par personas datu aizsardzību, atvieglotu minēto sadarbību un mazinātu uzņēmumu un iestāžu izmaksas, kas ir saistītas ar pārbaudēm. Dažās dalībvalstīs jau darbojas valstu elektroniskie reģistri. Turklāt jau pastāv infrastruktūra, lai veiktu vairāku dalībvalstu savstarpēju saslēgšanu. Tādēļ elektronisko reģistru sistemātiskāka izmantošana varētu palīdzēt ievērojami samazināt ar pārbaudēm saistītas administratīvās izmaksas, uzlabojot pārbaudžu efektivitāti.
- (14) Daži valstu elektroniskajos reģistros iekļautie dati par pārkāpumiem un sankcijām ir personas dati. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai ievērotu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾, un jo īpaši

(1) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

- attiecībā uz personas datu apstrādes kontroli, ko veic valsts iestādes, attiecīgo personu tiesībām saņemt informāciju, piekļuves tiesībām un tiesībām izteikt iebildumus. Šajā regulā noteikts, ka šādi dati būtu jāglabā vismaz divus gadus, lai nepieļautu, ka citās dalībvalstīs nodibina neatbilstīgus uzņēmumus.
- (15) Lai uzlabotu pārredzamību un transporta uzņēmumu klientiem dotu iespēju pārliecināties, vai attiecīgajam uzņēmumam ir atbilstīgā atļauja, noteiktiem valstu elektroniskajos reģistros iekļautajiem datiem vajadzētu būt publiski pieejamiem, taču nodrošinot atbilstību attiecīgiem datu aizsardzības noteikumiem.
- (16) Valsts elektronisko reģistru pakāpeniska savstarpēja savienošana ir vajadzīga gan tādēļ, lai panāktu ātru un efektīvu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, gan arī, lai nodrošinātu, ka pārvadātāji nemēģina vai neuzdrošinās izdarīt smagus pārkāpumus dalībvalstīs, kas nav dalībvalstis, kurās viņi veic uzņēmējdarbību. Savstarpējas savienošanas nolūkā būtu kopīgi jānosaka precīzs apmaināmo datu formāts un apmaiņas tehniskās procedūras.
- (17) Lai dalībvalstu savstarpēja informācijas apmaiņa būtu efektīva, šim uzdevumam būtu jāizraugās valsts kontaktpunkti un būtu jāprecizē dažas kopīgas procedūras vismaz attiecībā uz pārsūtāmās informācijas veidu un termiņiem, kuros jāpārsūta šī informācija.
- (18) Lai sekmētu uzņēmējdarbības veikšanas brīvību, kā pietiekams labas reputācijas apliecinājums autopārvadātāja darbības sākšanai uzņēmējdarbības dalībvalstī būtu jāpieņem tās dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegti atbilstīgi dokumenti, kur pārvadājumu vadītājs dzīvojis, ar noteikumu, ka attiecīgās personas nav atzītas par nepiemērotām autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai citās dalībvalstīs.
- (19) Lai sekmētu uzņēmējdarbības veikšanas brīvību, dalībvalstij, kurā veic uzņēmējdarbību, attiecībā uz profesionālo kompetenci kā pietiekams apliecinājums būtu jāpieņem saskaņā ar šo regulu izsniegts vienota parauga sertifikāts.
- (20) Kopienas līmenī ir vajadzīga stingrāka pārraudzība attiecībā uz šīs regulas piemērošanu. Tas nozīmē, ka, pamatojoties uz ziņojumiem, kas sagatavoti, izmantojot valsts reģistrus, ziņojumi par autopārvadājumu nozares uzņēmumu labo reputāciju, finansiālo stāvokli un profesionālo kompetenci ir regulāri jānosūta Komisijai.
- (21) Dalībvalstīm būtu jāparedz sankcijas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem. Šīm sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.
- (22) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, modernizēt noteikumus, ar kuriem reglamentē autopārvadātāja profesionālās darbības atļaušanu, lai tos piemērotu vienoti un efektīvi visās dalībvalstīs, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (23) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (24) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro izstrādāt to pārkāpumu sarakstu, norādot tajā pārkāpumu smaguma kategorijas, veidus un pakāpes, kuru rezultātā autopārvadātājs zaudē labo reputāciju, pielāgot tehnikas attīstībai šīs regulas I, II un III pielikumu par to, kādas zināšanas ir jāņem vērā, lai dalībvalstī atzītu pārvadājumu vadītāja profesionālo kompetenci, kā arī profesionālās kompetences sertifikāta paraugu, un sagatavot sarakstu ar pārkāpumiem, kas papildus šīs regulas IV pielikumā norādītajiem var būt par pamatu labas reputācijas zaudēšanai. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus vai papildināt to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (25) Direktīva 96/26/EK būtu jāatceļ,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu reglamentē autopārvadātāja profesionālās darbības atļaušanu un šīs profesijas veikšanu.

2. Šo regulu piemēro visiem uzņēmumiem, kas ir reģistrēti Kopienā un veic autopārvadātāja profesionālo darbību. To tāpat piemēro uzņēmumiem, kas plāno iesaistīties autopārvadātāja profesionālajā darbībā. Atsaucoties uz uzņēmumiem, kas veic autopārvadātāja profesionālo darbību, vajadzības gadījumā to uzskata arī par atsauci uz uzņēmumiem, kuri plāno iesaistīties šādā darbībā.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

3. Attiecībā uz Līguma 299. panta 2. punktā minētajiem reģioniem attiecīgās dalībvalstis var pielāgot autopārvadātāja profesionālās darbības nosacījumus, ja attiecīgās darbības šajos reģionos pilnībā veic uzņēmumi, kas tur veic uzņēmējdarbību.

4. Atkāpjoties no 2. punkta, šo regulu, ja vien valsts tiesību aktos nav paredzēts citādi, nepiemēro:

- a) uzņēmumiem, kas veic kravu autopārvadātāja profesionālo darbību, izmantojot tikai mehāniskos transportlīdzekļus vai transportlīdzekļu apvienojumus, kuru pilna masa nepārsniedz 3,5 tonnas. Tomēr dalībvalstis visiem autopārvadājumu veidiem vai to daļai var pazemināt šo masas ierobežojumu;
- b) uzņēmumiem, kuri noteiktus pasažieru autopārvadājumus veic tikai bezpeļņas nolūkā vai kuriem ir cita pamatnodarbošanās, kas nav pasažieru autopārvadājumi;
- c) uzņēmumiem, kas veic autopārvadātāja profesionālo darbību, izmantojot tikai mehāniskos transportlīdzekļus, kuru maksimālais atļautais ātrums nepārsniedz 40 km/h.

5. Dalībvalstis var no visu vai dažu šīs regulas noteikumu piemērošanas atbrīvot tikai tos autotransporta uzņēmumus, kas darbojas vienīgi iekšzemes pārvadājumos, kuriem ir tikai niecīga ietekme uz pārvadājumu tirgu to:

- a) pārvadājamo kravu īpašību dēļ; vai
- b) pārvadājumu īso attālumu dēļ.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- 1) "kravu autopārvadātāja profesionālā darbība" ir darbība, ko veic ikviens uzņēmums, kas nodarbojas ar kravu komercpārvadājumiem, izmantojot mehāniskos transportlīdzekļus vai transportlīdzekļu apvienojumus;
- 2) "pasažieru autopārvadātāja profesionālā darbība" ir darbība, ko veic ikviens uzņēmums, kas sniedz pasažieru pārvadājumu pakalpojumus plašai sabiedrībai vai konkrētām lietotāju kategorijām, saņemot par to samaksu no pārvadātās personas vai pārvadājumu organizētāja, izmantojot mehāniskos transportlīdzekļus, kas ir uzbūvēti un aprīkoti tā, lai būtu piemēroti vairāk nekā deviņu personu pārvadāšanai, ietverot transportlīdzekļa vadītāju, un ir šim nolūkam paredzēti;
- 3) "autopārvadātāja profesionālā darbība" ir pasažieru autopārvadātāja profesionālā darbība vai kravu autopārvadātāja profesionālā darbība;
- 4) "uzņēmums" ir pasažieru pārvadājumos iesaistīta jebkura fiziska persona, jebkura juridiska persona, kas gūst vai negūst peļņu, jebkura apvienība vai personu grupa, kam nav juridiskās personas statusa un kas gūst vai negūst peļņu, vai jebkura publiska iestāde, kura pati ir juridiskā persona vai arī ir

atkarīga no iestādes, kura ir juridiskā persona, vai arī ikviena fiziska vai juridiska persona, kas komerciālos nolūkos veic kravu pārvadājumus;

- 5) "pārvadājumu vadītājs" ir fiziska persona, ko algo uzņēmums, vai gadījumā, ja uzņēmums ir fiziska persona, tad šī persona vai, attiecīgā gadījumā, cita fiziska persona, kuru tā ir izraudzījusies uz līguma pamata un kura faktiski un nepārtraukti vada uzņēmuma pārvadājumu operācijas;
- 6) "atļauja autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai" ir administratīvs lēmums, ar kuru uzņēmumam, kas atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, atļauj veikt autopārvadātāja profesionālo darbību;
- 7) "kompetentā iestāde" ir valsts, reģionālā vai vietējā līmeņa iestāde dalībvalstī, kura, lai izsniegtu atļauju veikt autopārvadātāja profesionālo darbību, pārbauda uzņēmuma atbilstību nosacījumiem, kas paredzēti šajā regulā, un kurai ir pilnvaras izsniegt, apturēt vai anulēt atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai;
- 8) "dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību" ir dalībvalsts, kurā uzņēmums veic uzņēmējdarbību, neatkarīgi no tā, vai pārvadājumu vadītāja izcelsme ir vai nav citā dalībvalstī.

3. pants

Autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas prasības

- 1. Uzņēmumiem, kas veic autopārvadātāja profesionālo darbību:
 - a) faktiski un stabili jāveic uzņēmējdarbība kādā dalībvalstī;
 - b) jābūt labai reputācijai;
 - c) jābūt atbilstīgam finansiālajam stāvoklim; un
 - d) jābūt nepieciešamai profesionālajai kompetencei.
- 2. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu noteikt papildu prasības, kam jābūt samērīgām un nediskriminējošām un kas uzņēmumiem jāizpilda, lai veiktu autopārvadātāja profesionālo darbību.

4. pants

Pārvadājumu vadītājs

- 1. Uzņēmums, kas veic autopārvadātāja profesionālo darbību, izraugās vismaz vienu fizisku personu, kura atbilst 3. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā paredzētajām prasībām, kā arī:
 - a) kurai faktiski un pastāvīgi jāvada uzņēmuma pārvadājumu operācijas;

- b) kurai jābūt faktiski saistītai ar uzņēmumu, piemēram, jābūt tā nodarbinātai personai, direktoram, īpašniekam vai akcionāram vai arī jāpārvalda šis uzņēmums, vai arī, ja uzņēmums ir fiziska persona, viņam ir jābūt šai personai; un

- c) kurai ir jābūt Kopienas pastāvīgajam iedzīvotājam.

2. Ja uzņēmums neatbilst 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētajām profesionālās kompetences prasībām, kompetentā iestāde var izsniegt atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, pat ja saskaņā ar šā panta 1. punktu nav izraudzīts pārvadājumu vadītājs, ar nosacījumu, ka:

- a) tas izraugās Kopienā pastāvīgi dzīvojošu fizisku personu, kas atbilst 3. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā noteiktajām prasībām un kas uz līguma pamata uzņēmuma vārdā ir pilnvarota veikt uzņēmuma pārvadājumu vadītāja pienākumus;
- b) līgumā, kas noslēgts starp uzņēmumu un a) apakšpunktā minēto personu, ir noteikti pienākumi, kas minētajai personai faktiski un pastāvīgi jāpilda, un norādīti šīs personas pārvadājumu vadītāja pienākumi. Nosakāmajos pienākumos jo īpaši ir iekļauta transportlīdzekļu tehniskās apkopes uzraudzība, pārvadājumu līgumu un dokumentu pārbaude, galvenie grāmatvedības jautājumi, kravu sadale šoferiem un automašīnām un drošības pasākumu kontrole;
- c) kā pārvadājumu vadītājs a) apakšpunktā minētā persona var vadīt pārvadājumu operācijas ne vairāk kā četros dažādos uzņēmumos, kuru kopējā autoparka automašīnu skaits nepārsniedz 50 automašīnas. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu par to uzņēmumu skaitu un/vai tā kopējā autoparka apjoma samazināšanu, ko minētā persona var vadīt;
- d) persona, kas minēta a) apakšpunktā, konkrētos pienākumus veic tikai uzņēmuma interesēs, un tās atbildība ir neatkarīga no jebkura uzņēmuma, kura labā attiecīgais uzņēmums veic pārvadājumu darbības.

3. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu, ka saskaņā ar 1. punktu izraudzītu pārvadājumu vadītāju nevar izraudzīt arī saskaņā ar 2. punktu vai arī viņu var izraudzīt tikai attiecībā uz ierobežotu uzņēmumu vai autoparka automašīnu skaitu, kas ir mazāks par 2. punkta c) apakšpunktā minēto.

4. Uzņēmums informē kompetento iestādi par izraudzīto pārvadājumu vadītāju vai vadītājiem.

II NODAĻA

NOSACĪJUMI, KAS JĀIZPILDA, LAI IEVĒROTU 3. PANTĀ PAREDZĒTĀS PRASĪBAS

5. pants

Uzņēmējdarbības veikšanas vietas nosacījumi

Lai izpildītu 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā izvirzītās prasības, uzņēmumam attiecīgajā dalībvalstī ir:

- a) jābūt juridiskai adresei ar telpām, kurās uzņēmums glabā svarīgākos uzņēmējdarbības dokumentus, jo īpaši visus grāmatvedības dokumentus, personālvadības dokumentus, darba un atpūtas laika uzskaites dokumentus un visus citus dokumentus, kuriem jābūt kompetentajai iestādei pieejamiem, lai pārbaudītu atbilstību šīs regulas nosacījumiem. Dalībvalstis var izvirzīt prasības, ka arī citi dokumenti jebkurā laikā ir pieejami to uzņēmumu telpās, kas to teritorijā veic uzņēmējdarbību;
- b) pēc atļaujas piešķiršanas tam jābūt vienam vai vairākiem transportlīdzekļiem, kas ir pilnīgā uzņēmuma īpašumā vai rīcībā, piemēram, izmantojot nomas-izpirkuma vai nomas vai līzings līgumu, un kuri ir reģistrēti vai kā savādāk piedalās satiksmē saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem;
- c) efektīvi un pastāvīgi un ar nepieciešamo administratīvo aprīkojumu jāveic darbības attiecībā uz b) apakšpunktā minētajiem transportlīdzekļiem šīs dalībvalsts saimnieciskās darbības centrā, turklāt izmantojot piemērotas tehniskas ierīces un aprīkojumu.

6. pants

Labas reputācijas prasības nosacījumi

1. Saskaņā ar šā panta 2. punktu dalībvalstis paredz nosacījumus, kas jāpilda uzņēmumiem un pārvadājumu vadītājiem, lai atbilstu 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajai prasībai par labu reputāciju.

Nosakot to, vai uzņēmums atbilst minētajai prasībai, dalībvalstis ņem vērā uzņēmuma, tā pārvadājumu vadītāju un jebkuras citas tādas attiecīgas personas rīcību, kā dalībvalstis to var būt noteikušas. Jebkura atsaucē šajā pantā uz uzņēmuma notiesāšanu, sankcijām vai pārkāpumiem nozīmē, ka tie attiecas uz pašu uzņēmumu, tā pārvadājumu vadītājiem un jebkurām citām attiecīgām personām, kā dalībvalstis to var būt noteikušas.

Pirmajā daļā minētajos nosacījumos ir iekļauts vismaz turpmāk norādītais:

- a) nav nopietna pamatojuma apstrīdēt pārvadājumu vadītāja vai attiecīgā transporta uzņēmuma labo reputāciju, ja tie, piemēram, nav tikuši notiesāti vai tiem nav piemērotas sankcijas par jebkādiem smagiem to valsts spēkā esošo normatīvo aktu pārkāpumiem šādās jomās:
 - i) komerciesības;
 - ii) maksātnespējas tiesības;
 - iii) samaksu un nodarbināšanas nosacījumi profesijā;
 - iv) ceļu satiksme;
 - v) profesionālā atbildība;
 - vi) cilvēku vai narkotiku tirdzniecība; un
- b) pārvadājumu vadītājs vai transporta uzņēmums vienā vai vairāk dalībvalstīs nav bijis notiesāts par smagu kriminālnoziedzumu vai sodīts par Kopienas tiesību aktu smagiem pārkāpumiem, kas jo īpaši attiecas uz:
 - i) transportlīdzekļa vadīšanas laika un transportlīdzekļa vadītāja atpūtas laika, darba laika un kontrolierīču uzstādīšanu un izmantošanu;
 - ii) starptautiskajā satiksmē izmantojamo komerciālo transportlīdzekļu maksimālajām masas un gabarītu normām;
 - iii) transportlīdzekļa vadītāju sākotnējo kvalifikāciju un turpmāko apmācību;
 - iv) komerciālo transportlīdzekļu tehnisko pārbaudi uz ceļiem, tostarp mehānisko transportlīdzekļu obligātajām tehniskajām pārbaudēm;
 - v) piekļuvi starptautisko kravu autopārvadājumu tirgum vai arī, atkarībā no gadījuma, piekļuvi pasažieru autopārvadājumu tirgum;
 - vi) bīstamu kravu autopārvadājumu drošību;
 - vii) ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu noteiktu kategoriju transportlīdzekļos;
 - viii) transportlīdzekļa vadītāja apliecību;
 - ix) profesionālās darbības atļaušanu;
 - x) dzīvnieku pārvadāšanu.

2. Piemērojot 1. punkta trešās daļas b) apakšpunktu:

- a) ja pārvadājumu vadītājs vai uzņēmums vienā vai vairākās dalībvalstīs ir notiesāts par smagu kriminālnoziedzumu vai sodīts par vienu vai vairākiem IV pielikumā izklāstīto Kopienas tiesību aktu vissmagākajiem pārkāpumiem, dalībvalsts,

kurā veic uzņēmējdarbību, īsteno atbilstīgu un laicīgu pienācīgi pabeigtu administratīvo procedūru, tostarp, ja vajadzīgs, veicot pārbaudi attiecīgā uzņēmuma telpās.

Ar šo procedūru nosaka, vai īpašu apstākļu dēļ labas reputācijas zaudēšana konkrētajā gadījumā būtu nesamērīga reakcija. Jebkādi secinājumi ir pietiekami pierādīti un pamatoti.

Ja kompetentā iestāde secina, ka labas reputācijas zaudējums būtu nesamērīga reakcija, tā var pieņemt lēmumu, ka attiecīgiem faktiem nav nekādas ietekmes uz labu reputāciju. Šādā gadījumā attiecīgos pamatojumus ievada valsts reģistrā. Šādu lēmumu skaitu norāda 26. panta 1. punktā minētajā ziņojumā.

Ja kompetentā iestāde secina, ka labas reputācijas zaudējums nav uzskatāms par nesamērīgu reakciju, tad notiesāšana vai sankcija rada labas reputācijas zaudējumu;

- b) Komisija sastāda Kopienas noteikumu tādu nopietnu pārkāpumu kategoriju, veidu un smaguma pakāpju sarakstu, kuri papildus IV pielikumā norādītajiem pārkāpumiem var izraisīt labas reputācijas zaudēšanu. Dalībvalstis ņem vērā informāciju par minētajiem pārkāpumiem, tostarp informāciju, kas saņemta no citām dalībvalstīm, nosakot prioritātes pārbaudēm saskaņā ar 12. panta 1. punktu.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, attiecībā uz maksām un atlīdzību pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Šajā sakarā Komisija:

- i) izstrādā visbiežāk sastopamo pārkāpumu kategorijas un veidus;
- ii) definē pārkāpumu smaguma pakāpi, ņemot vērā to potenciālu radīt risku, kura rezultātā var tikt nopietni apdraudēta dzīvība vai nodarīti smagi miesas bojājumi; un
- iii) norāda biežumu, lai pārkāpumus, ja tie atkārtojas biežāk, kvalificētu par smagākiem pārkāpumiem, ņemot vērā transportlīdzekļa vadītāju skaitu, kas iesaistīti pārvadājumu veikšanā, kurus vada pārvadājumu vadītājs.

- 3. Prasību, kas paredzēta 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, neuzskata par izpildītu līdz dienai, kad saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktu noteikumiem tiek veikta rehabilitācija vai jebkāds cits pasākums ar līdzvērtīgu iedarbību.

7. pants

Finansiālā stāvokļa prasības nosacījumi

1. Lai izpildītu 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto prasību, uzņēmums vienmēr attiecīgā budžeta gada laikā ir spējīgs izpildīt tā finanšu saistības. Šajā nolūkā uzņēmums, pamatojoties uz gada pārskatiem, kurus apstiprinājis auditors vai cita attiecīgi pilnvarota persona, pierāda, ka katru gadu viņa rīcībā ir kapitāls un rezerves, kuru vērtība ir vismaz EUR 9 000 par vienu izmantoto transportlīdzekli un EUR 5 000 par katru papildu izmantoto transportlīdzekli.

Šajā regulā euro vērtību nosaka ik gadu to dalībvalstu valūtām, kuras nepiedalās Eiropas Ekonomikas un monetārās savienības trešajā posmā. Piemēro valūtas kursus, kas ir noteikti oktobra pirmajā darb dienā un publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Tie stājas spēkā nākamā kalendārā gada 1. janvārī.

Pirmajā daļā minētie bilances posteņi ir definēti Padomes ceturtajā Direktīvā 78/660/EEK (1978. gada 25. jūlijs), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem ⁽¹⁾.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentā iestāde var atļaut uzņēmumam apliecināt savu finansiālo stāvokli ar dokumentu, piemēram, bankas garantiju vai apdrošināšanas apliecinājumu, tostarp profesionālās atbildības apdrošināšanas apliecinājumu, ko ir izsniegusi viena vai vairākas bankas vai citas finanšu iestādes, tostarp apdrošināšanas kompānijas, kuras sniedz kopēju un solidāru galvojumu par uzņēmumu attiecībā uz summām, kas noteiktas 1. punkta pirmajā daļā.

3. Panta 1. punktā minētie gada pārskati un 2. punktā minētais galvojums, kurus paredzēts pārbaudīt, attiecas uz saimniecisko vienību, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā ir bijusi pieprasīta atļauja, bet ne uz jebkuru citu vienību, kas veic uzņēmējdarbību jebkurā citā dalībvalstī.

8. pants

Profesionālās kompetences prasības nosacījumi

1. Lai izpildītu 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzēto prasību, attiecīgajai personai vai attiecīgām personām ir I pielikuma I daļā minētajam līmenim atbilstīgas zināšanas šajā iedaļā uzskaitītajos mācību priekšmetos. Šīs zināšanas pierāda, izmantojot obligātu rakstisku eksāmenu, ko, ja dalībvalsts pieņem attiecīgu lēmumu, var papildināt ar mutisku eksāmenu. Šos eksāmenus rīko saskaņā ar I pielikuma II daļu. Šajā sakarā dalībvalstis var pieņemt lēmumu pirms eksāmena paredzēt mācības.

2. Attiecīgās personas kārtu eksāmenu savā pastāvīgās dzīves vietas dalībvalstī vai dalībvalstī, kurā tās strādā.

Pastāvīgā dzīvesvieta ir vieta, kurā persona dzīvo pastāvīgi, proti, vismaz 185 dienas katrā kalendārā gadā, personīgo saišu dēļ, kas apliecina ciešu saistību starp šo personu un vietu, kur tā dzīvo.

Tomēr par tādas personas pastāvīgo dzīvesvietu, kuras darba vietas ir citā vietā nekā personīgās vietas un kura secīgi dzīvo dažādās vietās, kas atrodas divās vai vairākās dalībvalstīs, uzskata personīgo saišu vietu, ja attiecīgā persona tur regulāri atgriežas. Šis pēdējais nosacījums nav nepieciešams, ja persona noteiktu laiku dzīvo dalībvalstī kāda uzdevuma veikšanai. Mācības augstskolā vai skolā neuzskata par pastāvīgās dzīves vietas maiņu.

3. Panta 1. punktā minētos rakstiskos un mutiskos eksāmenus drīkst organizēt un par tiem izsniegt sertifikātus tikai tās iestādes vai struktūras, kurām šim nolūkam dalībvalsts saskaņā ar tās noteiktajiem kritērijiem ir izdevusi attiecīgu atļauju. Dalībvalstis regulāri pārbauda, vai eksāmeni, ko rīko šīs iestādes vai struktūras, atbilst I pielikumam.

4. Dalībvalstis saskaņā ar to noteiktajiem kritērijiem var dot struktūrām atbilstīgu atļauju nodrošināt pretendentiem kvalitatīvu apmācību, lai tie varētu labi sagatavoties eksāmenam, un turpmākas mācības pārvaldījumu vadītājiem zināšanu atjaunināšanai, ja viņi to vēlas. Šīs dalībvalstis regulāri pārbauda minēto struktūru pastāvīgu atbilstību kritērijiem, atbilstīgi kuriem tās saņēma atļauju.

5. Dalībvalstis var veicināt regulāru (ik pa 10 gadiem) apmācību I pielikumā minētajos priekšmetos, lai nodrošinātu, ka pārvaldījumu vadītāji iepazīstas ar jaunākajām norisēm šajā nozarē.

6. Dalībvalstis var pieprasīt, lai tās personas, kurām ir profesionālās kompetences sertifikāts, taču kuras pēdējo piecu gadu laikā nav vadījušas ne kravu autopārvaldījumu, ne pasažieru autopārvaldījumu uzņēmumu, atjauno kvalifikāciju un papildina zināšanas par jaunākajām norisēm attiecībā uz I pielikuma I daļā minētajiem tiesību aktiem.

7. Ja persona ir saņēmusi noteiktas augstākās vai tehniskās izglītības kvalifikācijas, kuras piešķirtas tajā pašā dalībvalstī un nodrošina zināšanas visos I pielikumā uzskaitītajos mācību priekšmetos un kuras dalībvalsts īpaši norādījusi šim nolūkam, tad dalībvalsts viņu var atbrīvot no obligātām pārbaudēm šajos priekšmetos, par kuriem piešķirta kvalifikācija. Šo uzņēmumu piemēro tikai tām I pielikuma I daļas daļām, par kurām izsniegta kvalifikācija attiecas uz visiem mācību priekšmetiem, kas uzskaitīti zem katras daļas virsraksta.

Dalībvalsts var atbrīvot no īpašām eksāmena daļām personas, kas uzrāda profesionālās kompetences sertifikātus, kuri ir derīgi, lai attiecīgā dalībvalstī veiktu iekšzemes pārvaldījumus.

⁽¹⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

8. Panta 3. punktā minētās iestādes vai struktūras izsniegts sertifikāts ir jāuzrāda kā profesionālās kompetences apliecinājums. Šis sertifikāts nav nododams citai personai. To sagatavo saskaņā ar aizsardzības elementiem un sertifikāta paraugu, kas attiecīgi iekļauti II un III pielikumā, un tajā jābūt attiecīgi pilnvarotas izsniedzējas iestādes vai struktūras zīmoga nospiedumam.

9. Komisija pielāgo I, II un III pielikumu tehnikas attīstībai. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

10. Attiecībā uz mācībām, eksāmeniem un atļaujām Komisija veicina un atvieglo pieredzes un informācijas apmaiņu dalībvalstu starpā, tostarp izmantojot jebkuru tās izraudzītu struktūru.

9. pants

Atbrīvojums no eksāmena

Dalībvalsts var pieņemt lēmumu atbrīvot no prasības kārtot 8. panta 1. punktā minēto eksāmenu personas, kas pierāda, ka tās nepārtraukti 10 gadus pirms 2009. gada 4. decembra vienā vai vairākās dalībvalstīs ir vadījušas kravu autopārvadājumu vai pasažieru autopārvadājumu uzņēmumu.

III NODAĻA

ATĻAUJU IZSNIEGŠANA UN PĀRRAUDZĪBA

10. pants

Kompetentās iestādes

1. Katra dalībvalsts norīko vienu vai vairākas kompetentās iestādes, lai nodrošinātu šīs regulas pareizu īstenošanu. Kompetentajām iestādēm ir šādas pilnvaras:

- izskatīt uzņēmumu iesniegtos pieteikumus;
- izsniegt atļaujas autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, kā arī apturēt vai anulēt šīs atļaujas;
- atzīt fizisku personu par nepiemērotu, lai vadītu uzņēmuma pārvadājumu operācijas kā pārvadājumu vadītājs;
- veikt nepieciešamus kontroles pasākumus, lai pārbaudītu uzņēmuma atbilstību 3. pantā paredzētajām prasībām.

2. Kompetentās iestādes publisko visus šajā regulā paredzētos nosacījumus, jebkurus citus valsts normatīvos aktus un procedūras, kuras jāizpilda ieinteresētajiem pretendentiem, kā arī attiecīgus izskaidrojumus.

11. pants

Pieteikumu izskatīšana un reģistrācija

1. Transporta uzņēmumiem, kas atbilst 3. pantā paredzētajām prasībām, pēc pieteikuma iesniegšanas atļauj veikt autopārvadātāja profesionālo darbību. Kompetentā iestāde pārliecinās, ka uzņēmums, kas iesniedzis pieteikumu, atbilst minētajā pantā paredzētajām prasībām.

2. Kompetentā iestāde 16. pantā minētajā valsts elektroniskajā reģistrā reģistrē datus, kas attiecas uz uzņēmumiem, kurus tā pilnvaro un kuri minēti 16. panta 2. punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā.

3. Kompetentā iestāde iespējami drīz un ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā no dienas, kad saņemti visi pieteikuma izvērtēšanai vajadzīgie dokumenti, izskata pieteikumu atļaujas saņemšanai. Kompetentā iestāde pienācīgi pamatotos gadījumos minēto termiņu var pagarināt vēl par vienu mēnesi.

4. Līdz 2012. gada 31. decembrim kompetentā iestāde, izvērtējot uzņēmuma atbilstību prasībām par labu reputāciju, jebkādu šaubu gadījumā pārbauda, vai uzņēmuma izraudzītais pārvadājumu vadītājs vai izraudzītie pārvadājumu vadītāji pieteikuma iesniegšanas laikā vienā no dalībvalstīm saskaņā ar 14. pantu nav atzīti par nepiemērotiem uzņēmuma pārvadājumu operāciju vadīšanai.

No 2013. gada 1. janvāra kompetentā iestāde, izvērtējot uzņēmuma atbilstību prasībām par labu reputāciju, pārbauda, piekļūstot 16. panta 2. punkta pirmās daļas f) apakšpunktā minētajiem datiem, vai nu izmantojot tiešu drošu piekļuvi attiecīgām valstu reģistra daļām, vai ar lūgumu, vai uzņēmuma norīkotais pārvadājumu vadītājs vai norīkotie pārvadājumu vadītāji pieteikuma iesniegšanas laikā vienā no dalībvalstīm saskaņā ar 14. pantu nav atzīti par nepiemērotiem uzņēmuma pārvadājumu operāciju vadīšanai.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus un attiecas uz termiņa atlikšanu uz ilgākais trim gadiem, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

5. Uzņēmumi, kuriem ir atļauja autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, 28 dienu laikā vai īsākā laikposmā, kā noteikusi dalībvalsts, informē kompetento iestādi, kura izsniegusi minēto atļauju, par izmaiņām 2. punktā minētajos datos.

12. pants

Pārbaudes

1. Kompetentās iestādes uzrauga, vai uzņēmumi, kuri saņēmuši atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, pastāvīgi atbilst 3. pantā paredzētajām prasībām. Šajā sakarā dalībvalstis veic kontroles pasākumus, pievēršot uzmanību uzņēmumiem, kuri atzīti par paaugstināta riska uzņēmumiem. Šim nolūkam dalībvalstis riska novērtējuma sistēmu, kas izveidota

saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/22/EK (2006. gada 15. marts) par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā ⁽¹⁾ 9. pantu, attiecina arī uz visiem šīs regulas 6. pantā noteiktajiem pārkāpumiem.

2. Līdz 2014. gada 31. decembrim dalībvalstis veic kontroles pasākumus vismaz reizi piecos gados, lai pārbaudītu, vai uzņēmumi ievēro 3. pantā paredzētās prasības.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, un kas attiecas uz pirmajā daļā minētā termiņu atlikšanu, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Dalībvalsts saskaņā ar Komisijas lūgumu attiecīgi pamatos gadījumos veic atsevišķus kontroles pasākumus, lai pārbaudītu, vai konkrēts uzņēmums joprojām izpilda nosacījumus attiecībā uz autopārvadātāja profesionālās darbības uzsākšanu. Dalībvalsts informē Komisiju gan par minēto kontroles pasākumu rezultātiem, gan arī par pieņemtajiem pasākumiem, ja ticis konstatēts, ka uzņēmums vairs nepilda prasības, kas paredzētas šajā regulā.

13. pants

Atļauju apturēšana un anulēšana

1. Ja kompetentā iestāde konstatē, ka pastāv risks, ka uzņēmums vairs nespēs izpildīt 3. pantā paredzētās prasības, šī iestāde par to informē uzņēmumu. Ja kompetentā iestāde konstatē, ka uzņēmums vairs neizpilda vienu vai vairākas no šīm prasībām, tā nosaka vienu no turpmāk norādītajiem termiņiem, kurā uzņēmums var labot situāciju:

- a) ja pārvadājumu vadītājs vairs neatbilst prasībām attiecībā uz labu reputāciju vai profesionālo kompetenci – ne vairāk kā seši mēneši, lai pieņemtu darbā pārvadājumu vadītāja aizvietošanu; šo termiņu var pagarināt par trim mēnešiem pārvadājumu vadītāja nāves vai invaliditātes gadījumā;
- b) ja uzņēmumam ir nepieciešams labot situāciju, pierādot, ka tā uzņēmējdarbība ir efektīva un stabila, – ne vairāk kā seši mēneši;
- c) ja uzņēmuma finansiālais stāvoklis neatbilst prasībām – ne vairāk kā seši mēneši, lai pierādītu, ka šī prasība turpmāk būs izpildīta.

2. Kompetentā iestāde var prasīt, lai uzņēmums, kura atļaujas darbība ir apturēta vai anulēta, nodrošinātu, ka pirms jebkāda rehabilitācijas pasākuma veikšanas tā pārvadājumu vadītāji ir nokārtojuši eksāmenus, kas minēti 8. panta 1. punktā.

3. Ja kompetentā iestāde konstatē, ka uzņēmums vairs neizpilda vienu vai vairākas no 3. pantā paredzētajām prasībām, tā atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai aptur vai anulē vēlākais, kad beidzas šā panta 1. punktā minētie termiņi.

⁽¹⁾ OV L 102, 11.4.2006., 35. lpp.

14. pants

Atzinums par pārvadājumu vadītāja nepiemērotību

1. Ja pārvadājumu vadītājs zaudē labu reputāciju saskaņā ar 6. pantu, kompetentā iestāde pasludina minēto pārvadājumu vadītāju par nepiemērotu uzņēmuma pārvadājumu operāciju vadīšanai.

2. Par nepiemērotu pārvadājumu operāciju vadīšanai pasludināta pārvadājumu vadītāja profesionālās kompetences sertifikāts, kas minēts 8. panta 8. punktā, nav derīgs nevienā dalībvalstī, kamēr nav veikts rehabilitācijas pasākums saskaņā ar attiecīgiem valsts tiesību aktu noteikumiem.

15. pants

Kompetento iestāžu lēmumi un to pārsūdzība

1. Dalībvalstu kompetento iestāžu saskaņā ar šo regulu pieņemtajos negatīvajos lēmumos, tostarp tādos, ar kuriem noraida, aptur vai anulē spēkā esošu atļauju vai atzīst pārvadājumu vadītāja nepiemērotību, norāda iemeslus, kas ir šo lēmumu pamatā.

Šajos lēmumos ņem vērā to pieejamo informāciju par uzņēmuma vai pārvadājumu vadītāja izdarītiem pārkāpumiem, kura var graut uzņēmuma labo reputāciju, kā arī visu citu kompetentās iestādes rīcībā esošo informāciju. Lēmumā tās precizē, kādus rehabilitācijas pasākumus piemēro atļaujas apturēšanas vai atzinuma par nepiemērotību gadījumā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgiem uzņēmumiem un personām ir iespēja apstrīdēt 1. punktā minētos lēmumus vismaz vienā neatkarīgā un objektīvā struktūrā vai tiesā.

IV NODAĻA

VIENKĀRŠOŠANA UN ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA

16. pants

Valstu elektroniskie reģistri

1. Lai īstenotu šo regulu, un jo īpaši tās 11. līdz 14. pantu un 26. pantu, katra dalībvalsts uztur valsts elektronisko reģistru, kurā tā reģistrē autopārvadājumu uzņēmumus, kuriem šīs dalībvalsts izraudzītā kompetentā iestāde ir izsniegusi atļaujas autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai. Šā reģistra datus apstrādā šim nolūkam izraudzītas publiskas iestādes uzraudzībā. Valsts elektroniskajā reģistrā ietvertie atbilstīgie dati ir pieejami visām attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

Līdz 2009. gada 31. decembrim Komisija pieņem lēmumu par prasību minimumu datiem, ko valstu elektroniskos reģistros paredzēts ievadīt, sākot no to izveides dienas, lai atvieglotu turpmākus reģistru savstarpējus savienojumus. Tā var ieteikt iekļaut transportlīdzekļu reģistrācijas zīmju datus, ko pievieno papildus 2. punktā minētajiem datiem.

2. Valsts elektroniskajā reģistrā glabājas vismaz šādi dati:

- a) uzņēmuma nosaukums un juridiskā forma;
- b) uzņēmuma juridiskā adrese;
- c) to izraudzīto pārvadājumu vadītāju vārdi, kuriem jāizpilda labas reputācijas un profesionālās kompetences nosacījumi, vai, attiecīgajos gadījumos, juridiskā pārstāvja vārds;
- d) atļaujas veids un to transportlīdzekļu skaits, uz kuriem tā attiecas, un, attiecīgajos gadījumos, Kopienas atļaujas un apliecināto kopiju sērijas numurs;
- e) to regulas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto smago pārkāpumu skaits, kategorija un veids, par kuriem pēdējo divu gadu laikā ir notiesāts vai sodīts;
- f) to personu vārdi, kuras ir pasludinātas par nepiemērotām uzņēmuma pārvadājumu operāciju vadīšanai, kamēr netiek atjaunota šādas personas labā reputācija saskaņā ar 6. panta 3. punktu, kā arī piemērojamie rehabilitācijas pasākumi.

Piemērojot e) apakšpunktu, dalībvalstis līdz 2015. gada 31. decembrim var izvēlēties valsts elektroniskajā reģistrā iekļaut tikai IV pielikumā paredzētos vissmagākos pārkāpumus.

Dalībvalstis var izvēlēties pirmās daļas e) un f) apakšpunktā minētos datus glabāt atsevišķos reģistros. Šādā gadījumā visām attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm atbilstīgos datus dara pieejamus pēc pieprasījuma vai tieši. Pieprasīto informāciju sniedz rakstveidā 30 darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas. Ievērojot attiecīgus personas datu aizsardzības noteikumus, nodrošina pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minēto datu publisku pieejamību.

Jebkurā gadījumā pirmās daļas e) un f) apakšpunktā minētie dati iestādēm, kas nav kompetentās iestādes, ir pieejami tikai tad, ja tām ir pienācīgi piešķirtas kontroles un sankciju noteikšanas pilnvaras autopārvadājumu jomā un to ierēdņi ir zvērināti vai tiem ir līdzvērtīgs oficiāls pienākums glabāt noslēpumu.

3. Datus par uzņēmumu, kura atļaujas darbība ir apturēta vai anulēta, valsts elektroniskajā reģistrā saglabā divus gadus no apturēšanas termiņa beigām vai no atļaujas anulēšanas un pēc tam tos nekavējoties dzēš.

Datus attiecībā uz personu, kas pasludināta par autopārvadātāja darbībai nepiemērotu, saglabā valsts elektroniskajā reģistrā tik ilgi, kamēr saskaņā ar 6. panta 3. punktu netiek atjaunota minētās personas labā reputācija. Ja ir veikti šādi rehabilitācijas vai līdzvērtīgi pasākumi, datus nekavējoties dzēš.

Pirmajā un otrajā daļā minētajos datus iekļauj atļauju apturēšanas vai anulēšanas vai, attiecīgā gadījumā, atzinuma par nepiemērotību iemeslus un atbilstīgo termiņu.

4. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai visi un jo īpaši 2. punkta pirmās daļas e) un f) apakšpunktā minētie dati, kas ir iekļauti valsts elektroniskajā reģistrā, būtu atjaunināti un precīzi.

5. Neskarot 1. un 2. punktu, dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka valstu elektroniskie reģistri ir savstarpēji savienoti un pieejami visā Kopienā, izmantojot valstu kontaktpunktus, kas definēti 18. pantā. Piekļuvi ar valsts kontaktpunktu starpniecību un savstarpējo savienošanu īsteno ne vēlāk kā 2012. gada 31. decembrī tā, lai ikvienas dalībvalsts kompetentā iestāde varētu piekļūt jebkuras dalībvalsts elektroniskajam reģistram.

6. Komisija saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto padomdevēju procedūru un pirmoreiz līdz 2010. gada 31. decembrim pieņem kopīgos noteikumus par 5. punkta īstenošanu, piemēram, par formātu datu apmaiņai, tehniskajām procedūrām elektroniskai piekļuvei citu dalībvalstu elektroniskajiem reģistriem un šo reģistru savstarpējas savienojamības sekmēšanu ar citām atbilstīgām datu bāzēm. Šajos kopīgajos noteikumos nosaka, kura iestāde ir atbildīga par piekļuvi datiem, datu turpmāku izmantojumu un atjaunināšanu pēc piekļuves, un šajā sakarā iekļauj noteikumus par datu reģistrāciju un uzraudzību.

7. Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, un kas attiecas uz 1. un 5. punktā minētā termiņu atlikšanu, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

17. pants

Personas datu aizsardzība

Attiecībā uz Direktīvas 95/46/EK piemērošanu dalībvalstis jo īpaši nodrošina, ka:

- a) ikviena persona tiek informēta, ja datus, kas attiecas uz šo personu, reģistrē vai ir paredzēts tos nodot trešai personai. Personai norāda arī iestādes, kas ir atbildīgas par datu apstrādi, apstrādāto datu veidu un iemeslus;
- b) ikvienai personai ir pieejas tiesības datiem, kas attiecas uz viņu, vēršoties pie iestādes, kas atbild par šo datu apstrādi. Šīs tiesības ir īstenojamas bez ierobežojumiem, samērīgos intervālos un bez pārmērīgas vilcināšanās vai izmaksām prasītājam;
- c) ikvienai personai ir tiesības panākt to nepilnīgo vai neprecīzo datu labošanu, dzēšanu vai piekļuves liegšanu, kas uz viņu attiecas;

- d) ikvienai personai ir tiesības, ja viņai ir likumīgs pamatojums, iebilst pret to datu apstrādi, kas uz viņu attiecas. Ja iebildums ir pamatots, šos datus vairs nedrīkst apstrādāt;
- e) uzņēmumi attiecīgā gadījumā ievēro atbilstīgos personas datu aizsardzības noteikumus.

18. pants

Dalībvalstu administratīvā sadarbība

1. Dalībvalstis izraugās valsts kontaktpunktu informācijas apmaiņai ar citām dalībvalstīm saistībā ar šīs regulas piemērošanu. Dalībvalstis līdz 2011. gada 4. decembrim nosūta Komisijai savu kontaktpunktu nosaukumus un adreses. Komisija sagatavo visu valstu kontaktpunktu sarakstu un nosūta to dalībvalstīm.

2. Dalībvalstis informācijas apmaiņai, ko veic saistībā ar šīs regulas piemērošanu, izmanto saskaņā ar 1. punktu izraudzītos valsts kontaktpunktus.

3. Dalībvalstis, kas apmainās ar informāciju par 6. panta 2. punktā minētajiem pārkāpumiem vai par pārvadājumu vadītājiem, kuri ir pasludināti par nepiemērotiem, ievēro procedūru un termiņus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1072/2009 13. panta 1. punktā vai, attiecīgā gadījumā, Regulas (EK) Nr. 1073/2009 23. panta 1. punktā. Dalībvalsts, kas saņēmusi no citas dalībvalsts paziņojumu par smagu pārkāpumu, par kuru ir notiesāts vai sodīts, reģistrē šo pārkāpumu valsts elektroniskajā reģistrā.

V NODAĻA

SERTIFIKĀTU UN CITU DOKUMENTU SAVSTARPĒJA ATZĪŠANA

19. pants

Labas reputācijas sertifikāti un līdzvērtīgi dokumenti

1. Neskarot 11. panta 4. punktu, dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību, par pietiekamu pierādījumu labai reputācijai, kas ir vajadzīga autopārvadājumu profesionālās darbības uzsākšanai, uzskata izrakstu no sodāmības reģistra vai, ja tāda nav, citu līdzvērtīgu dokumentu, kuru izsniegusi kompetenta tiesas vai administratīva iestāde dalībvalstī, kurā pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona ir agrāk dzīvojusi.

2. Ja dalībvalsts saviem valstspiederīgajiem paredz konkrētus nosacījumus attiecībā uz labu reputāciju, kurus nav iespējams apliecināt ar 1. punktā minēto dokumentu, minētā dalībvalsts attiecībā uz citu dalībvalstu valstspiederīgajiem par pietiekamu pierādījumu uzskata sertifikātu, ko izsniegusi kompetenta tiesas vai administratīva iestāde dalībvalstī, kurā pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona ir agrāk dzīvojusi, un kurā apliecināts, ka šie nosacījumi ir izpildīti. Šajos sertifikātos norāda konkrētu informāciju, kas ņemta vērā dalībvalstī, kurā veic uzņēmējdarbību.

3. Ja 1. punktā minēto dokumentu vai 2. punktā minēto sertifikātu nav izsniegusi dalībvalsts, kurā pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona ir agrāk dzīvojusi, šo dokumentu vai sertifikātu var aizstāt ar paziņojumu, kas apliecināts ar zvērestu, vai ar svinīgu paziņojumu, ko pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona sniedz kompetentai tiesai vai administratīvai iestādei vai, vajadzības gadījumā, notāram dalībvalstī, kurā pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona ir agrāk dzīvojusi. Šāda iestāde vai notārs izsniedz sertifikātu, kurā apstiprina paziņojumu, kas apliecināts ar zvērestu, vai svinīgo paziņojumu.

4. Dokumentu, kas minēts 1. punktā, un sertifikātu, kas minēts 2. punktā, nepieņem, ja tos iesniedz vēlāk nekā trīs mēnešus pēc to izsniegšanas. Šis nosacījums attiecas arī uz paziņojumu, kas sniegts saskaņā ar 3. punktu.

20. pants

Finansiālā stāvokļa sertifikāti

Ja dalībvalsts papildus 7. pantā norādītajiem nosacījumiem saviem valstspiederīgajiem paredz konkrētus nosacījumus par finansiālo stāvokli, minētā dalībvalsts par pietiekamu apliecinājumu attiecībā uz citas dalībvalsts valstspiederīgajiem pieņem sertifikātu, kuru izsniegusi dalībvalsts vai dalībvalstis, kurās pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona ir agrāk dzīvojusi, un kurā apliecināts, ka šie nosacījumi ir izpildīti. Šajos sertifikātos norāda konkrētu informāciju, kas ņemta vērā jaunajā dalībvalstī, kurā veic uzņēmējdarbību.

21. pants

Profesionālās kompetences sertifikāti

1. Dalībvalstis atzīst par pietiekamu profesionālās kompetences apliecinājumu sertifikātus, kas atbilst šīs regulas III pielikumā iekļautajam paraugam un kurus izsniegušas šim nolūkam attiecīgi pilnvarotas iestādes vai struktūras.

2. Sertifikāti, kuri ir izsniegti līdz 2011. gada 4. decembrim kā profesionālās kompetences apliecinājums saskaņā ar noteikumiem, kas ir spēkā līdz minētajai dienai, ir uzskatāmi par līdzvērtīgiem sertifikātiem, kura paraugs ir iekļauts III pielikumā, un šos sertifikātus atzīst kā profesionālās kompetences apliecinājumus visās dalībvalstīs. Dalībvalsts var prasīt, lai tikai iekšzemes transportam derīgu profesionālās kompetences sertifikātu turētāji nokārto 8. panta 1. punktā minētos eksāmenus vai to daļas.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

22. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Šādām sankcijām ir jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis par attiecīgajiem noteikumiem paziņo Komisijai vēlākais 2011. gada 4. decembrī un nekavējoties ziņo par jebkādiem turpmākiem grozījumiem. Dalībvalstis nodrošina, ka visus šos pasākumus piemēro bez diskriminācijas – neatkarīgi no pārvaldātāja valstspiederības vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas.

2. Sankcijas, kas minētas 1. punktā, jo īpaši ietver autopārvaldātāja profesionālās darbības veikšanai izsniegtās atļaujas apturēšanu, šādas atļaujas anulēšanu un paziņojumu par pārvaldājumu vadītāja nepiemērotību.

23. pants

Pārejas noteikumi

Uzņēmumi, kas līdz 2009. gada 4. decembrim ir saņēmuši atļauju veikt autopārvaldātāja profesionālo darbību, atbilst šai regulai vēlākais no 2011. gada 4. decembra.

24. pants

Savstarpēja palīdzība

Dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas un sniedz cita citai palīdzību šīs regulas piemērošanā. Tās, ievērojot noteikumus par personas datu aizsardzību, apmainās ar informāciju par notiesāšanu vai sankcijām saistībā ar smagiem pārkāpumiem un citu konkrētu informāciju, kam var būt sekas saistībā ar autopārvaldātāja profesionālās darbības veikšanu.

25. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 3821/85 (1985. gada 20. decembris) par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā⁽¹⁾, 18. panta 1. punktu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

26. pants

Ziņojumi

1. Dalībvalstis reizi divos gados sagatavo ziņojumu par kompetento iestāžu darbību un nosūta to Komisijai. Šajā ziņojumā iekļauj:

- nozares pārskatu attiecībā uz labu reputāciju, finansiālo stāvokli un profesionālo kompetenci;
- izsniegto atļauju skaitu pēc gada un veida, apturētās un anulētās atļaujas, paziņojumu par attiecīga pārvaldājumu vadītāja nepiemērotību skaitu, kā arī attiecīgos iemeslus;
- katru gadu izsniegto profesionālās kompetences sertifikātu skaitu;
- pamata statistiku par valstu elektroniskajiem reģistriem un to izmantošanu, ko veic kompetentās iestādes; kā arī
- pārskatu par informācijas apmaiņu ar citām dalībvalstīm saskaņā ar 18. panta 2. punktu, tostarp jo īpaši to notikušo pārkāpumu skaitu gadā, par kuriem ir paziņots citām dalībvalstīm, un saņemto atbilžu skaitu, kā arī pieprasījumu un saņemto atbilžu skaitu gadā saskaņā ar 18. panta 3. punktu.

2. Komisija reizi divos gados, pamatojoties uz 1. punktā minētajiem ziņojumiem, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par autopārvaldātāja profesionālās darbības veikšanu. Šajā ziņojumā jo īpaši iekļauj novērtējumu par to, kā norisinās informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm, kā arī pārskatu par darbību un valstu elektronisko reģistru datiem. Šo ziņojumu publicē vienlaikus ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu⁽²⁾, 17. pantā minēto ziņojumu.

⁽¹⁾ OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp.

⁽²⁾ OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.

27. pants

Kompetento iestāžu saraksts

Katra dalībvalsts vēlākais līdz 2011. gada 4. decembrim šīs regulas piemērošanas dienā nosūta Komisijai to kompetento iestāžu sarakstu, kuras tā ir pilnvarojusi izsniegt atļaujas autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, kā arī to pilnvaroto iestāžu vai struktūru sarakstu, kuras organizē 8. panta 1. punktā minētos eksāmenus un izsniedz sertifikātus. Konsolidētu sarakstu, kurā uzskaitītas šīs iestādes un struktūras visā Kopienā, Komisija publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

28. pants

Paziņojums par valsts pasākumiem

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savus normatīvos un administratīvos aktus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī regula,

ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc to pieņemšanas dienas un pirmo reizi līdz 2011. gada 4. decembrim.

29. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Direktīvu 96/26/EK.

30. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2011. gada 4. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2009. gada 21. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
Priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs
C. MALMSTRÖM

I PIELIKUMS

I. REGULAS 8. PANTĀ MINĒTO MĀCĪBU PRIEKŠMETU SARAKSTS

Zināšanas, kas jāņem vērā, lai dalībvalsts atzītu profesionālo kompetenci, attiecīgi kravu autopārvadātājiem vai pasažieru autopārvadātājiem jāpārbauda vismaz turpmāk uzskaitītajos priekšmetos. Pretendentiem uz kravu vai pasažieru autopārvadātāja kvalifikāciju jāsasniedz šajos priekšmetos tāds zināšanu un praktisko spēju līmenis, kāds ir vajadzīgs pārvadājumu uzņēmuma vadīšanai.

Minimālais turpmāk norādīto zināšanu līmenis nedrīkst būt zemāks par Padomes Lēmuma 85/368/EEK ⁽¹⁾ pielikumā noteiktās mācību līmeņu struktūras 3. līmeni, proti, līmeni, ko sasniedz, iegūstot obligāto izglītību, kas ir papildināta vai nu ar profesionālo izglītību un papildu tehnisko izglītību, vai ar mācībām vidusskolā vai citu tehnisko izglītību.

A. Civiltiesības

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina galvenie autopārvadājumos izmantojamo līgumu veidi, kā arī no tiem izrietošās tiesības un saistības;
- 2) jāprot sastādīt juridiski spēkā esošu pārvadājumu līgumu, jo īpaši attiecībā uz pārvadājumu noteikumiem;

attiecībā uz kravu autopārvadājumiem:

- 3) jāprot analizēt sava principāla prasību attiecībā uz kompensāciju par kravas nozaudēšanu vai bojāšanu pārvadājumu laikā vai tās novēlotu piegādi un izprast, kā šī prasība ietekmē viņa līgumsaistības;
- 4) jāzina noteikumi un saistības, kas izriet no CMR Konvencijas par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu;

attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem:

- 5) jāprot analizēt sava principāla prasību par kompensāciju par pārvadājuma laikā notikušā satiksmes negadījuma dēļ pasažieriem nodarītajiem miesas bojājumiem vai bagāžas bojājumiem vai par kavēšanās dēļ radušos zaudējumu kompensāciju un izprast, kā šī prasība ietekmē viņa līgumsaistības.

B. Komerctiesības

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina darījumu slēgšanas nosacījumi un formalitāšu kārtošana, pārvadātājiem noteiktie vispārējie pienākumi (reģistrēšanās, grāmatvedības uzskaitē u. c.) un bankrota sekas;
- 2) jābūt pietiekamām zināšanām par dažādiem uzņēmumu veidiem un normām, kas reglamentē to izveidi un darbību.

C. Sociālās tiesības

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina dažādu ar autopārvadājumiem saistītu sabiedrisko iestāžu loma un darbība (arodbiedrības, rūpnīcu padomes, darbnīcu pārvaldnieki, darba aizsardzības inspektori u. c.);
- 2) jāzina darba devēja sociālā nodrošinājuma saistības;

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 85/368/EEK (1985. gada 16. jūlijs) par aromācībās iegūtas kvalifikācijas pierādījumu salīdzināmību Eiropas Kopienas dalībvalstīs (OV L 199, 31.7.1985., 56. lpp.).

- 3) jāzina ar autopārvadājumu uzņēmumu dažādu kategoriju darbiniekiem noslēdzamo darba līgumu noteikumi (līgumu veidi, pušu saistības, darba apstākļi un darbalaiks, apmaksāti atvaļinājumi, atalgojums, līguma laušana u. c.);
- 4) jāzina piemērojamās normas attiecībā uz transportlīdzekļa vadīšanas laiku, transportlīdzekļa vadītāja atpūtas laiku un darba laiku, jo īpaši Regulas (EEK) Nr. 3821/85, Regulas (EK) Nr. 561/2006, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/15/EK ⁽¹⁾ un Direktīvas 2006/22/EK noteikumi, un šo noteikumu piemērošanas praktiskie aspekti;
- 5) jāzina piemērojamās normas attiecībā uz transportlīdzekļa vadītāju sākotnējo kvalifikāciju un turpmāko apmācību, jo īpaši normas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/59/EK ⁽²⁾.

D. Nodokļu tiesības

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši jāzina noteikumi, kas reglamentē:

- 1) pievienotās vērtības nodokli (PVN) par transporta pakalpojumiem;
- 2) autotransporta nodokli;
- 3) nodokļus dažiem kravu autotransporta līdzekļu veidiem, ceļu nodevas un infrastruktūras lietošanas maksu;
- 4) ienākuma nodokli.

E. Uzņēmuma finanšu un ekonomikas vadība

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina normatīvie akti un prakse, kas saistīta ar čeku, vekseļu, parādzīmju, kredītkaršu un citu maksāšanas līdzekļu vai veidu izmantošanu;
- 2) jāzina dažādi kredīšanas veidi (bankas kredīts, dokumentārais kredīts, garantijas depozīts, ķīlu zīmes, līzings, noma, faktoringa u. c.), kā arī maksājumi un saistības, kas no tiem izriet;
- 3) jāzina, kas ir bilance, kas tajā ietverts un kā to interpretēt;
- 4) jāizprot un jāprot interpretēt peļņas un zaudējumu pārskatu;
- 5) jāprot novērtēt uzņēmuma finanšu stāvokli un rentabilitāti, jo īpaši pamatojoties uz finanšu rādītājiem;
- 6) jāprot izstrādāt budžetu;
- 7) jāzina sava uzņēmuma izmaksu elementi (pastāvīgās izmaksas, mainīgās izmaksas, apgrozāmie līdzekļi, amortizācija u. c.) un jāprot aprēķināt izmaksas uz vienu transporta līdzekli, kilometru, reisu vai tonnu;
- 8) jāprot sastādīt visa uzņēmuma personāla darba organizācijas shēmas un sastādīt darbu grafikus u. c.;
- 9) jāzina tirgus pētījuma sagatavošanas (mārketinga), transporta pakalpojumu realizācijas veicināšanas, klientu kartotēkas sastādīšanas, reklāmas un sabiedrisko attiecību principi u. c.;
- 10) jāzina dažādi ar autopārvadājumiem saistīti apdrošināšanas veidi (atbildības apdrošināšana, apdrošināšana nelaimes gadījumiem/dzīvības apdrošināšana, nedzīvības apdrošināšana un bagāžas apdrošināšana) un to radītās garantijas un saistības;
- 11) jāzina autotransportā izmantojamie datu elektroniskās pārraides veidi;

attiecībā uz kravu autopārvadājumiem:

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/15/EK (2002. gada 11. marts) par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (OV L 80, 23.3.2002., 35. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/59/EK (2003. gada 15. jūlijs) par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību (OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.).

- 12) jāprot praktiski izmantot faktūru noformēšanas noteikumus par kravu autopārvadājumu pakalpojumiem un jāzina *Incoterms* nozīme un izmantošana;
- 13) jāzina dažādi transporta papildpakalpojumu veidi, to nozīme, funkcijas un, atsevišķos gadījumos, to statuss; attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem:
- 14) jāprot izmantot braukšanas maksas un izcenojumu noteikšanas noteikumus sabiedriskajam un privātajam pasažieru transportam;
- 15) jāprot praktiski izmantot faktūru noformēšanas noteikumus par pasažieru autotransporta pakalpojumiem.

F. Piekļuve tirgum

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina profesionālās darbības noteikumi, veicot autopārvadājumus par atlīdzību, noteikumi par industriālo autotransporta līdzekļu nomu, noteikumi par apakšlīgumu slēgšanu, jo īpaši noteikumi, ar kuriem reglamentē autopārvadātāja profesionālo darbību, darbības uzsākšanu, atļaujas, kas vajadzīgas autopārvadājumu veikšanai Kopienas teritorijā un ārpus tās, pārbaudes un sankcijas;
- 2) jāzina autopārvadājumu uzņēmumu izveides noteikumi;
- 3) jāzina dažādi dokumenti, kas nepieciešami autopārvadājumu pakalpojumu sniegšanai, un jāprot ieviest pārbaudes procedūras, ar kurām nodrošināt, lai apstiprināti dokumenti, kas attiecas uz visiem pārvadājumiem, jo īpaši tie, kas attiecas uz transportlīdzekli, transportlīdzekļa vadītāju, kravu un bagāžu, glabātos gan transportlīdzeklī, gan uzņēmuma telpās;

attiecībā uz kravu autopārvadājumiem:

- 4) jāzina kravu autopārvadājumu tirgus organizācijas, kravu apstrādes un loģistikas noteikumi;
- 5) jāzina robežas šķērsošanas formalitātes, T dokumentu un TIR karnetes nozīme un izmantojums, kā arī pienākumi un atbildība, kas izriet no to izmantojuma;

attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem:

- 6) jāzina pasažieru autopārvadājumu tirgus organizācijas noteikumi;
- 7) jāzina noteikumi par pasažieru autopārvadājumu pakalpojumu ieviešanu un jāprot sagatavot satiksmes grafikus.

G. Tehniskie standarti un darbības tehniskie aspekti

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina dalībvalstu noteikumi par transporta līdzekļu masu un gabarītiem, kā arī procedūras, kas jāievēro, pārvadājot nestandarta kravas, kas neatbilst šiem noteikumiem;
- 2) jāprot izvēlēties uzņēmuma vajadzībām atbilstīgus transporta līdzekļus un to komponentus (šasiju, motoru, transmisijas sistēmu, bremžu sistēmu u. c.);
- 3) jāzina formalitātes, kas attiecas uz šo transporta līdzekļu tipa apstiprināšanu, reģistrāciju un tehniskajām apskatēm;
- 4) jāizprot, kādi pasākumi jāveic autotransporta līdzekļu radītā trokšņa samazināšanai un autotransporta līdzekļa izplūdes gāzu radītā gaisa piesārņojuma ierobežošanai;
- 5) jāprot sastādīt transporta līdzekļu un to iekārtu regulāro tehnisko apkopju grafikus;

attiecībā uz kravu autopārvadājumiem:

- 6) jāzina dažāda veida kravu apstrādes un kraušanas ierīces (kravas automobiļu pakalējo bortu vairogi, konteineri, paliktņi u. c.) un jāprot noteikt procedūras un dot instrukcijas par kravu iekraušanu un izkraušanu (slodzes sadalījumu, nokraušanu, novietošanu, nostiprināšanu un balstīšanu u. c.);
- 7) jāzina dažādi kombinēto pārvadājumu veidi, ja kādu pārvadājuma daļu veic pa dzelzceļu vai ar prāmi;
- 8) jāprot ieviest procedūras, lai ievērotu noteikumus par bīstamu kravu un atkritumu pārvadāšanu, jo īpaši prasības, kas izriet no Direktīvas 2008/68/EK ⁽¹⁾ un Regulas (EK) 1013/2006 ⁽²⁾;
- 9) jāprot ieviest procedūras, lai ievērotu noteikumus par ātri bojājošos pārtikas produktu pārvadāšanu, un jo īpaši tos, kas izriet no Nolīguma par ātri bojājošos pārtikas produktu starptautiskajiem pārvadājumiem un par speciālām iekārtām, kas izmantojamas šajos pārvadājumos (ATP);
- 10) jāspēj īstenot procedūras, lai pilnīgi ievērotu dzīvu dzīvnieku pārvadāšanas noteikumus.

H. Satiksmes drošība

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina, kādas ir transportlīdzekļa vadītājiem noteiktās kvalifikācijas prasības (transportlīdzekļa vadītāja apliecība, medicīniskās izziņas, sagatavotības sertifikāti u. c.);
- 2) jāprot veikt nepieciešamos pasākumus, ar kuriem nodrošināt, lai transportlīdzekļa vadītāji pilnībā ievērotu dalībvalstīs spēkā esošos satiksmes noteikumus, aizliegumus un ierobežojumus (kustības ātruma ierobežojumus, kustības priekšrocības, apstāšanās un stāvēšanas ierobežojumus, gaismu lietošanu, ceļa zīmes u. c.);
- 3) jāprot izstrādāt instrukcijas, kā transportlīdzekļa vadītājiem pārbaudīt drošības noteikumu pilnīgu ievērošanu attiecībā uz transporta līdzekļu un to iekārtu, kā arī kravas tehnisko stāvokli un veicamajiem profilakses pasākumiem;
- 4) jāprot noteikt procedūras, kuras jāievēro, notiekot satiksmes negadījumam, un īstenot piemērotas procedūras negadījumu atkārtosānās vai kustības drošības noteikumu smagu pārkāpumu novēršanai;
- 5) jāprot ieviest drošības procedūras attiecībā uz kravas nostiprināšanu un jāzina attiecīgie nostiprināšanas veidi; attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem:
- 6) jābūt pamatzināšanām par ceļu tīkla izvietojumu dalībvalstu satiksmē.

II. EKSĀMENA ORGANIZĒŠANA

1. Dalībvalstis organizē obligāto rakstisko eksāmenu, kuru tās pēc izvēles var papildināt ar mutisko eksāmenu, lai pārbaudītu, vai pretendenti uz autopārvadātāja kvalifikāciju atbilstīgajā līmenī apguvuši zināšanas I daļā uzskaitītajos priekšmetos, un jo īpaši viņu spēju pielietot attiecīgās zināšanas un prasmes un pildīt paredzētus vadītāja un koordinatora pienākumus.
 - a) Obligātajā rakstiskajā eksāmenā ir divas pārbaudes, proti:
 - i) rakstisku jautājumu pārbaudījumā ir jautājumi ar vairākiem atbilžu variantiem (drīkst iekļaut četras atbilžu variantus) vai jautājumi, uz kuriem jādot tiešas atbildes, vai arī abu veidu jautājumi;
 - ii) rakstiski uzdevumi/konkrētas situācijas analīze.Katrs pārbaudījums ilgs vismaz divas stundas.
 - b) Ja organizē mutiskos eksāmenus, dalībvalstis var izvirzīt noteikumu, ka tos var kārtot tikai pēc rakstiskā eksāmena sekmīgas nokārtošanas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/68/EK (2008. gada 24. septembris) par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem (OV L 260, 30.9.2008., 13. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

2. Ja dalībvalstis organizē arī mutisko eksāmenu, katram no trim pārbaudījumiem jāparedz korekcijas koeficients, kas vienam pārbaudījumam ir ne mazāks par 25 % un ne lielāks par 40 % no kopējā novērtējuma.

Ja dalībvalstis organizē tikai rakstiskos eksāmenus, tām jānosaka katras pārbaudes korekcijas koeficients, paredzot, ka tas ir ne mazāks par 40 % un ne lielāks par 60 % no kopējā novērtējuma.

3. Visās pārbaudēs kopā pretendentiem jāsaņem vidēji vismaz 60 % no kopējā novērtējuma, turklāt katrā atsevišķā pārbaudē jāsaņem ne mazāk par 50 % no tās maksimāli iespējamā novērtējuma. Dalībvalsts drīkst tikai vienam pārbaudījumam samazināt šo koeficientu no 50 % līdz 40 %.

*II PIELIKUMS***Profesionālās kompetences sertifikāta aizsardzības elementi**

Sertifikātam jābūt vismaz diviem no šādiem aizsardzības elementiem:

- hologramma,
 - īpašas šķiedras papīrā, kas ir redzamas ultravioletajā gaismā,
 - vismaz viena mikrodrukas rinda (druka, kas ir redzama tikai ar palielināmo stiklu un ko nevar nokopēt ar fotokopētāju),
 - reljefi burti, simboli vai raksti,
 - divkārtīga numerācija: sērijas numurs un izsniegšanas numurs,
 - aizsargfons ar sīku gījošētu rakstu un īrispiespiedumu.
-

III PIELIKUMS

Profesionālās kompetences sertifikāta paraugs

EIROPAS KOPIENA

(Krāsa – pantonis dzeltenbrūns, DIN A4 formāta celulozes papīrs, masa – 100 g/m² vai vairāk)

(Teksts sertifikāta izsniedzējas dalībvalsts oficiālajā(-ās) valodā(-ās) vai vienā no oficiālajām valodām)

Attiecīgās dalībvalsts atšķirības zīme ⁽¹⁾

Izraudzītā pilnvarotā iestāde vai struktūra ⁽²⁾

PROFESIONĀLĀS KOMPETENCES CERTIFIKĀTS KRAVAS PASAŽIERU AUTOPĀRVADĀJUMIEM ⁽³⁾

Nr.

Mēs,

ar šo apliecinām, ka ⁽⁴⁾

dzimis(-usi) (dzimšanas vieta)

ir sekmīgi nokārtojis(-usi) eksāmena pārbaudījumus (gads:; sesija:) ⁽⁵⁾, kas nepieciešami, lai saņemtu kravas autopārvadājumu/pasažieru autopārvadājumu profesionālās kompetences sertifikātu ⁽³⁾ saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem ⁽⁶⁾.

Šis sertifikāts ir pietiekams apliecinājums profesionālajai kompetencei, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1071/2009 21. pantā.

Izsniegts (vieta) (datums) ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Dalībvalstu atšķirības zīmes ir šādas: (B) Beļģija, (BG) Bulgārija, (CZ) Čehija, (DK) Dānija, (D) Vācija, (EST) Igaunija, (IRL) Īrija, (GR) Grieķija, (E) Spānija, (F) Francija, (I) Itālija, (CY) Kipra, (LV) Latvija, (LT) Lietuva, (L) Luksemburga, (H) Ungārija, (M) Malta, (NL) Nīderlande, (A) Austrija, (PL) Polija, (P) Portugāle, (RO) Rumānija, (SLO) Slovēnija, (SK) Slovākija, (FIN) Somija, (S) Zviedrija, (UK) Apvienotā Karaliste.

⁽²⁾ Eiropas Kopienas dalībvalsts šā sertifikāta izsniegšanai iepriekš izraudzītā iestāde vai struktūra.

⁽³⁾ Lieko svītrot.

⁽⁴⁾ Uzvārds un vārds; dzimšanas vieta un datums.

⁽⁵⁾ Eksāmena identifikācija.

⁽⁶⁾ OV L 300, 14.11.2009., 51. lpp.

⁽⁷⁾ Tās pilnvarotās iestādes vai struktūras amatpersonas paraksts un zīmoga nospiedums, kas izsniegusi sertifikātu.

IV PIELIKUMS

Regulas 6. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto nosacījumu vissmagākie pārkāpumi

1. a) Sešu dienu vai divu nedēļu laikposma maksimālā vadīšanas laika pārsniegšana par 25 % vai vairāk;
b) dienas darba laikā maksimālā ikdienas vadīšanas laika pārsniegšana par 50 % vai vairāk, neņemot pārtraukumu vai vismaz 4,5 stundas ilgu nepārtrauktu atpūtas laikposmu.
 2. Tahogrāfa un/vai ātrumu ierobežojošas ierīces neuzstādīšana vai krāpnieciskā nolūkā izmantojamas ierīces lietošana, lai grozītu reģistrācijas kontrolierīces datus un/vai ātruma ierobežotāja vai reģistrācijas diagrammas, vai no tahogrāfa un/vai no transportlīdzekļa vadītāja kartes lejupielādēto datu viltošana.
 3. Braukšana bez derīgas transportlīdzekļa tehniskās apskates apliecības, ja šāds dokuments ir prasīts Kopienas tiesību aktos, un/vai braukšana ar, *inter alia*, bremžu sistēmas, stūres pievadu, riteņu riepu, balstiekārtas vai šasijas ļoti nopietnām nepilnībām, kas varētu radīt tik lielu satiksmes drošības tūlītēju apdraudējumu, ka tādēļ pieņem lēmumu transportlīdzekli imobilizēt.
 4. Tādu bīstamu kravu pārvadājumi, kuras ir aizliegts pārvadāt vai kuras pārvadā ar aizliegtu vai neatļautu taru vai nelietojošot identifikācijas zīmes uz transportlīdzekļa par to, ka tās ir bīstamas kravas, tādējādi apdraudot dzīvības vai vidi tik lielā mērā, ka tādēļ pieņem lēmumu transportlīdzekli imobilizēt.
 5. Pasažieru vai kravu pārvadāšana, ja nav derīgas transportlīdzekļa vadītāja apliecības vai ja uzņēmumam nav derīgas Kopienas atļaujas.
 6. Transportlīdzekļa vadīšana, izmantojot transportlīdzekļa vadītāja karti, kas ir viltota, nav viņa karte vai kas iegūta, pamatojoties uz nepatiesiem apliecinājumiem un/vai viltotiem dokumentiem.
 7. Kravu pārvadāšana ar transportlīdzekļiem, kuru pieļaujamā maksimālā masa ir lielāka par 12 tonnām, ja tie pārsnieguši maksimālo atļauto kravas svaru par 20 % vai vairāk, un kravu pārvadāšana ar transportlīdzekļiem, kuru pieļaujamā maksimālā masa ir mazāka par 12 tonnām, ja tie pārsnieguši maksimālo atļauto kravas svaru par 25 % vai vairāk.
-